

„Турските” цигани в Провадия и Провадийско, решетарите, водят също скитнически живот. Обикновено отсядат в края на селищата, живеят в палатки. Решетите обикновено ги правят жените, а мъжете не работят. Решетарките изработват ситата (решета) от обработена суха овча кожа, надупчена със замба (Кючуков 1992: 64-65).

Преди и след Освобождението за циганите *дръндари* има много работа. Натоварени на гръб със своя лък за разбиване на вълна и на памук, те обикалят из страната и по този начин изкарват прехраната си. Срещаме ги още в данъчния регистър от 1522-1523 г. „...Освен с дрънкането на памук, дръндарите са се занимавали и с дрънкането на ерина. Памука купували кафтанджиите, за да пълнят юргани и антерии, а ерината донасяли на халачите домакините, за да им я одрънкат за възглавници и дюшеци. В днешно време (началото на XX век – б.а.) няма истински халачи в Стара Загора. По махалите из града се провикват от време на време халачи, които подканят хората да им дават ерина и памук да дрънкат, ала това са само безделници цигани.... С лъка през рамо се срещат същите цигани да кръстосват из старозагорските села, които често пъти съм оприличавал на пътуващи „сантурджии” и „ашици” (Илков 1908: 110-111).

Въпреки че намалява нуждата от техните услуги, „В края на 40-те до към средата на 50-те год. на XX век по домовете в Стара Загора все още минаваха цигани мъже, които предлагаха да „дрънкат” памук. Периодически юрганите, дюшеците, възглавниците се разшиваха и памукът се переше от домакинята. След като изсъхне се разстилаше върху чаршаф на двора, циганинът дръндар сядаше по турски на земята и „дрънка” памука – той „хвърчи” и става мек. Викаше се винаги една и съща жена от „турските” циганки, доказала се че работи бързо, да шие юргана или дюшека. След като свърши работа сядаше с нас на масата да се нахрани. Плащаше й се с пари” (м., р. 1941 г.).

Уседналите циганки се занимават и с *предене на вълна и на памук*. Преденето се извършва с прелици (хурка). При предене циганките пъхат прелиците на пояса си.

На места някои използват и прелици с дървени сталки (подставки), пробити по средата за поставяне и затягане дръжката на прелицата... Жените тъкат домашни платове на дървен стан (“станос” или “чуфалък”).

* сантурджии, от турски - музиканти